

Đời Sống

Và Những Cánh Quạt Nước

NIỀM-TIN LƯỢM-LẶT

Chúng ta đã từng lái xe trong mưa, chúng ta có để ý đến những cái quạt nước không? Khi trời mưa như trút nước, mặt kính bị phủ mờ bởi nước và che khuất cả đường đi. Thật may mắn thay! Xe chúng ta có trang-bị hệ-thống quạt nước, chỉ cần bật lên, thì hai cánh quạt nước chúng kiên-trì và đều-đặn qua lại, xóa-nhòa nước mưa trên kính, giúp cho chúng ta nhìn thấy đường để tiếp-tục lái xe. Quả thật là một tiện-dụng tuyệt-vời!

 Trên chuyến xe của cuộc sống, luôn có những nỗi buồn rơi-rớt, những lo-âu lắt-phất, những cơn giận vũ-bão ...; chúng giống như những cơn mưa làm trở-ngại cuộc hành-trình của chúng ta, làm cho chúng ta không thấy đường đi, mất phương-hướng, hoặc chán-nản dừng xe lại, lãng-phí vì mất thời-gian và công-sức. Thay vì ngồi than-thân trách-phận, hoặc tiêu-cực và thụ-động. Hãy mạnh-dạn thẳng tay gạt bỏ những nỗi buồn, những điều không vừa ý qua hai bên để tiếp-tục đi, cho dù phải chậm lại nhưng vẫn đang tiến tới. Gạt bỏ mọi u-sầu là chúng ta sẽ nhìn được rõ-ràng hơn, và tiến xa hơn một chút trên con đường trong đời sống của mình đang đi.

 Tuy-nhiên, đời sống cũng có những niềm đau, nỗi ưu-phiền như cơn mưa dai-dẳng, khó có thể được xóa-nhòa trong chốc-lát được. Chúng phải từ-từ một cách đều-đặn để gạt bỏ như những cái cánh quạt nước. Muốn thế, chúng ta phải-kiên tâm, quyết-chí lập đi lập lại cùng một động-tác trong tư-tưởng là gạt qua bên trái hoặc bên phải những gì không vừa ý khỏi tâm-hồn mình như những hạt mưa văng khỏi kính xe! Hãy phấn-đấu cho tương-lai phía trước! Rồi những lo-âu rơi-rớt, những cơn giận tung-tóe, những phiền-muộn còn đọng lại sẽ bị hắt hẵn từng phần, từng phần một ra đằng sau, tâm-hồn sẽ được nhẹ-nhàng cho tới khi mất hẵn. Điều quan-trọng là, chúng ta phải biết gạt bỏ chúng một cách đều-đặn và kiên-trì. Luôn luôn nhớ rằng, sau cơn mưa bầu trời lại trong sáng.

Cho dù biết rõ công-dụng của những cánh quạt nước thật hữu-ích, người lái-xế không được khinh-thường vì trời mưa đường trơn, nên phải hết sức cẩn-thận. Tầm nhìn có giới-hạn, đường trơn xe không thể chạy nhanh được. Cũng một thể ấy, chúng ta có thể gạt bỏ được những điều tiêu-cực, phật lòng, buồn đau, nhưng vẫn còn có những hậu-quả làm tổn-hại chúng ta ít nhiều. Vẫn tiến tới với tốc-độ chậm-rãi, dùng phóng nhanh, phải chú-ý và xem-xét cho sự an-toàn. Và nếu có thể tránh được, thì nên tránh ngay từ lúc đầu, như người lái-xế khi xem thời-tiết, biết sẽ có mưa, thì hãy khởi-hành sớm hoặc muộn, hoặc có thể lái xe chạy vòng đường khác để tránh cơn bão sắp tràn tới. Đừng tự chuốc lấy những điều không vừa lòng, một khi mình có thể tránh-né được! Đời sống còn có bao nhiêu việc phải thực-hiện; nếu không thật-sự cần-thiết, thì cũng nên làm người hùng lái xe trong mưa.

 Và nếu lỡ ra phải đi trong cơn mưa, chúng ta phải để ý, trên kiến xe có hai cái cánh quạt nước. Cả hai đều làm việc một cách rất là hợp-“rơ” với nhau. Qua lại đều-đặn, song hành “nhứt cử nhứt động” hỗ-trợ nhau, để gạt bỏ nước mưa ra ngoài. Trong cuộc sống con người, ai cũng có những nỗi buồn, những ưu-tư mà sức con người khó có thể chịu đựng được. Hãy chia-xẻ với bạn thân, với bạn-bè. Gánh nặng sẽ được nhẹ-nhàng, đôi vai đỡ mỗi-một và khoảng đường đi sẽ ngắn lại. Một khi có sự đồng-hành, đồng-tâm hiệp-lực thì mọi việc sẽ được dễ-dàng, nỗi buồn lớn đến đâu cũng sẽ bị tiêu-tan; đồng-thời niềm vui cũng sẽ rộng-lớn hơn.

 Điều sau cùng, phải là một người lạc-quan! Hãy nhìn kỹ hai cái cánh quạt nước, cả hai không chịu nằm yên một chỗ, chúng chuyển-động không ngừng, cố đẩy nước ra từ mọi phía. Nếu chúng ta ngồi một chỗ mà lo-âu, thì chúng ta là một kẻ lo-sĩ, cứ cần-nhần, phiền-toái, thì chúng nó vẫn còn đó, quả thật chúng ta là người đáng lo. Bởi vì cứ đắm-chìm trong những u-sầu, thì sầu-ưu sẽ nhận chìm